

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii II. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 13 Septembrie st. v.

(I.M.) Oare am uitat pe frații noștri români din Bucovina? Oare noi generațiunea mai tinere din Ardeal am uitat cu totul acel pământ al „veselei grădini,” care în anul sguduirii sociale dela anul 1848 a fost scutul și adăpostul emigrațiilor români din Ardeal și România?

Nu am uitat nici de frații români bucovineni și nici de „vesela lor grădină!

Despărțiți, după-cum sântem, numai prin creasta Carpaților, sântem uniți prin sentimentele noastre frățești și supuși credincioși ai gloriosului Tron al Habsburgilor. Chiar de aceea numai la aparență sântem despărțiți prin un fir de păr politic, în realitate domnesc între noi o neîntreruptă continuitate de idei.

Frații noștri români bucovineni, deși abia de un secol se află sub blândul sceptru al Habsburgilor, cu toate acestea a fost pentru dinșii destul acest secol, ca să vedem în mare măsură și surile românității lor subținuție-se, ba ce e mai mult, ici și colea chiar desfășurându-se. Ne doare pe noi Români ardeleni durerea inimii lor. Și în această durere nu putem decât să-i îmbărbătam și să le dăcem: Nu desparați, fraților!

Și durerea noastră se potențază, vedând aproape cu ochii noștri, cum elementele străine au câștigat și câștigă din ce în ce mai mult teren în viața publică a acestei țări. Se poate că nici nu s'ar mai vorbi astăzi despre Bucovina ca despre o provincie locuită în majoritatea ei de Români, dacă zelosul și înflăcăratul naționalist român Aron Pumnul nu ar fi aprins schiștea românismului în inimile aproape lăncețite ale fraților bucovineni.

Un Ardelean a deșteptat pe cei-ce erau aproape pe patul de moarte. Un Ardelean a strigat celor neputincioși: sculați-vă; celor morți: înviați; un Ardelean a aflat pe cei perduți. . . . Ceea-ce a fost Lazar, dascălul Lazar, pentru frații din România, aceea a fost Pumnul pentru frații români bucovineni.

La graiul lui Pumnul „poporul cel-ce era în întunec și în umbra morții” se deșteaptă și mereu se deșteaptă. Sămânța aruncată de Pumnul

în „vesela grădină” a început a rodi. Graiul românesc, care se mai cultiva numai în coliba țerănească, a început a lua un avânt din ce în ce mai puternic, până-ce vedem ca prin minune conștiința națională a fraților bucovineni manifestându-se din și în și cu multă și cu nespășă rezoluție.

Limba germană, care, — o mărturisim cu durere, — și astăzi se mai vorbește în foarte multe case românești, a început a se reduce, a scăpa din putere, făcând loc limbii dulci românești.

Nu a lipsit în acest timp nici munca multor dascăli, multor preoți și multor patrioți înflăcărați, care în unire au conlucrat, în unire s'au înțeles și în unire au cerut dela guvernul țării și dela Înaltul Tron dreptate pentru poporul român bucovinean. Ear' ca mai cu succes să fie lupta începută, mulți dintre frații bucovineni au adus jertfe înșute pentru educarea fililor lor în spirit național-românesc și deprindându-i cu cultivarea limbii lor materne. Școalele Blajului, Beiușului și Năsăudului au fost și sânt acele izvoare, dela care și-au însușit și și însușesc tinerii bucovineni în mare măsură cunoștința literaturii române și a frumseții limbii românești.

Nu ne este nici iertat a ne îndoi, că aceste cunoștințe nu le și aplică după ieșirea din școale ca bărbați în viața publică a țării lor. Aceasta se și recere a o face între mulțimea cea plină de ispită a Rutenilor, Polonilor și Germanilor.

Cine mai mult decât preoțimea românească bucovineană este chieată a da semne de viață și totodată a da chiar direcțiunea de desvoltare pe terenul politic național-românesc din această țară? Eminent dotată, după-cum este, are o sfântă datorință, ca în independența sa să și lucreze și și noapte la salvarea și deșteptarea sentimentului național. Fondul religios, acest așezământ cu izvoare de nespășă bogăție, nu este numai pentru hrănirea trupului, ci mai mult și pentru un scop mai sublim, pentru deșteptarea minții.

Nu așteptăm bogății risipite, ci minte deșteaptă.

Se face mult svon și poate se dă o prea mare importanță unui partid național-românesc din Bucovina.

Trebuie să o mărturisim, că până în ziua de astăzi acest partid național nu a dat nici un semn de viață. Cu toate-că acest partid național, dacă și-ar pricepe numirea de „național”, ar și putea lucra pentru națiunea românească din Bucovina. Ba se știe, — și noi o și așteptăm, — că deputații români bucovineni au, — ea deputații români, după-cum într'adevăr și au, ca membri ai delegațiilor austro-ungare, ca să lucreze în mod fâșiș pentru toți Români din monarhia aceasta. Aici au teren, aici au ocaziune, aici au dreptul să vorbească despre toți Români supuși sub sceptrul habsburgic. Chiar astăzi, sub liberalul constituționalism austriac, după-cum în deajuns o recunoaște diarul confracților bucovineni „Revista Politică”, partidul național, român din Bucovina nu dă nici un semn de viață.

Ni-se va ierta acest puțin amestec în politica românească din Bucovina, sântem datori înșe ca să o facem aceasta în vederea rafinatei înfririi politice ce începe a se arăta în Bucovina din partea Rusiei.

De aceea confracților bucovineni le trebuie unire pe teren politic, unire dela vladică până la opincă. Scăpând încă din brațele germanismului, să nu ajungă pe nesimțite în ghiarele colosului dela Nord.

Înaltpreasfințitul metropolit Morariu Andreieviciu, care a dat până acum atâtea probe de o profundă înțelepciune și tact politic, ar avé cea mai sfântă chieare, ca prin autoritatea sa să dea fiecărui fiu sufletesc ceea-ce i-se cuvine, întărind pe cei tari și îndemnând pe cei timiți la luptă pentru drepturile bisericești, școlastice și politice ale Românilor bucovineni. Numai așa credem noi că se va pute forma partidul național-românesc. Și numai pe această cale nu vom ajunge în poziția, de a cetă atâtea țipete de desperare și de nelegiuiri ce îndură confracții bucovineni.

Frații bucovineni, în care mândria națională este înăscută, sânt datori, ca ținând la limba, datinele și drepturile lor politice, să se veselească în „vesela lor grădină!”

Pe această cale, ca Români, nu vom uita unii de alții.

Insultarea steagului împărătesc.

Agitațiunile diarelor maghiare opoziționale și demonstrațiunile nepatriotice ale orașelor demonștrare, care cu grămada ale revoluționarul Kossuth de cetățean de onoare, își au deja efectele lor deastroase. Poporul maghiar privește în insingurie monarhia și astăzi încă insigniile „asupritorilor” lui de acum sânt patruzeci și-unul de ani și pentru el dictatorul Ungariei de odinioară cu toate principiile lui revoluționare este și astăzi Alfa și Omega al aspirațiilor sale.

Casul dela Cluj cu pajura împărătească, ultimele casuri dela Monor și Üllö cu steagul negru-galbin denotă în mod destul de eclatant, care sânt aspirațiunile nepatriotice ale cetățenilor nostri maghiari, și indică totodată și măsurile, care ar trebui să se iee față cu nise oameni ce discreditează în afară monarhia, prezentându-o ca pe un stat în lăuntrul neconsolidat și insuficient închiegat.

Un unic cas ar rămâne în sfârșit singuratec și nu i-s'ar atribui nici o importanță, pentru-că mișei și perde-vară sânt pretundinea destui și din crima unor astfel de oameni nu se poate judeca un popor întreg; dar' când într'un an se comit după-olaltă trei criminalități de aceste, când conducătorii politici ai „națiunii” peregrinează în același an la exilatul „Kossth”, dela care „națiunea” așteaptă toată mântuirea ei, și când în fiecare și se poate cetă, ei și cutare și cutare oraș maghiar a ales pe Kossuth de cetățean de onoare, lucrul primesce deja o serioșitate, care trebuie să pună pe gânduri pe toți cetățenii leali ai acestei monarhii și de care va trebui în cele din urmă să țină cont și cercurile conducătoare ale aceleia.

Ne-am pronunțat odată asupra aceste afaceri și poate vom mai avé privilegiu, de a vorbi despre ea. Deocamdată lăsam să urmeze raportul oficios despre cele întemplate în Monor la 23 l. c.:

Monor, 23 Septembrie n. Sosirea Maiestății Sale la exercițiile divizionii de cavalerie honvedesce e aici evenimentul zilei și va rămâne încă săptămâni întregi obiectul de discuțiune în Monor și impregiurime. Pentru primirea Regelui s'au făcut deja ieri toate pregătirile. Când a sosit trenul separat al Regelui la oarele 8 și 24 minute, pe estrada

acoperită în formă de cort erau postate deputațiunile în frunte cu protopretorul Ladányi și cu pretorul Kovách, precând afară de locul festiv se aflau sute de locuitori din oraș și impregiurime, care așteptau sosirea Regelui. Maiestatea Sa, care, cu un bicu de călărit în mână, părăsi cu pași ușori vagonul, salută pe ministrul corp Fejérvary și pe comandantul de corp contele Pejácsevich, care deja de ieri sosiră aici, și, întimpinat cu strigăte de „Eljen” decătră cei de față, intră în cort, unde fu salutată decătră protopretorul Ladányi. Protopretorul a dat expresiune bucuriei credincioasei poporațiuni maghiare a cercului, de a vedé la sine pe iubitul Rege, pe cel mai nobil domnitor, și l-a asigurat de stima omagială, de iubirea și de călduroasa alipire a poporului.

Maiestatea Sa a răspuns:

„M'am bucurat, că pot să cercețez și aceste părti. Cu atât mai puțin bucurie m-au cauzat înșe evenimentele zilelor din urmă din acest ținut. Vă mulțumesc pentru cuvintele amicale și pentru expresiune credinței și a alipirii, dar' sperez, că aceasta veți dovedi-o nu numai prin vorbe, ci și prin fapte, și că nu se vor mai repeta asemenea atentate nerușinoase, ca deunădă, precum și aceea, că făptuitorii vor fi eruțați și pedepsiți după drept și lege.”

Precând vorbia Regele, scândurile padimentului începură a pocni și amenințară a se surpa. Cuvintele Regelui, care se raportau la impregiurarea, că deunădă un steag negru-galbin a fost dat jos de făptuitori necunoșcuți și a fost aflat ziua următoare în tină, au făcut o impresiune depri-mătoare asupra celor de față. Regele a mers apoi, însoțit de sgomotoase strigări de „Eljen”-uri, spre calul ce stătea gata înșelat, s'a urcat pe el și s'a dus împreună cu suita spre locul de exerciții.

Mai observăm numai, că nici unul dintre diarele maghiare nu se ocupă cu afacerea aceasta. Guvernamentalele tac, opoziționalele deasemenea. „Pester Lloyd” spre exemplu articulează despre alegerile din Francia și despre afacerile Sârbiei, foile clujene sânt preocupate de adunarea statului catolic și de afacerile bisericii reformate din Ardeal, dar' nici unul nu se pronunță asupra atentelelor dela Monor și Üllö și asupra cuvintelor advertiserioare ale Maiestății Sale. Se vede, că nu li-au sosit instrucțiunile.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Turcul și Novăcescii.

Pusu-s'a de s'a vorbit,
Sultanul s'a sfătuit,
Cu un Turcuț
Micuț,
Isteț
Cu prindă creț:
Să brie de Novăcesci,
Pe voinicii românești,
Ca să se mai liniștească
Și să se mai odichnească.
Turcul se prindea,
Planul îi spunea,
Mâna că îi da,
Vorba o 'ntăria;
Dela el pleca,
Calul își lua
Și încăleca,
La munți se suia
Și apoi chiotia,
Tare mai țipa.
Nime 'n lume n'aușia,
Făr' bătărânu de Novac.
Cum îl aușia,
Așa îi grăia:
„Ei tu, Gruio, puil neichi,
„Ean tu bine îmi pornește
„Colo 'n vale, 'n codrul verde,
„Ca să veți că cine țipa,
„Liniștea cine 'mi-o strică.
„Dac'o fi vr'un rătăcit,
„Bine să-ți fie venit,
„Calea bună îi arată,
„Înapoi să vii îndată;
„Ear' de va fi vr'un viteaz,
„Caută, poartă-te treaz,

„Tu cu el să te lovești,
„La mine să nu gândesci!
Gruia cum îl aușia,
Iute calul își lua
Și prin codru că pleca,
Nici prea mult el nu umbra
Pân' cu Turcul se 'ntălnia
Și așa îl agrăia:
„Turcule, bolândule,
„Dar' ce țipi și chiotesci,
„Liniștea noastră-o răpesci.
„Sau ai gând să te lovești,
„Cu noi să te biruesci,
„De-i așa, hai ne lovim,
„Amândoi ne biruim!
„Dar' Turcu-i ca cănele,
„Scurte-i Domnul zilele,
Nimica că nu vorbia,
De Gruia s'apropia,
Mâna la brâu își punea,
Buzduganul își trăgea,
Odată îl răsucia,
Ochii Gruii îi fura,
Și unde Doamne că da,
Dela vale de buric,
Unde-i moartea de voinic.
Țapen Gruia potenia,
Curea Turcul îl lega
Și-l lega prelungă cal,
P'ângă cal, ca p'un ogar;
Și 'ncepea,
Ear' chiotia.
Nime 'n lume n'aușia,
Făr' bătărânu de Novac
Din frumosul seu cerdac.
El din gură-asa grăia:
„Ear' a 'nceput a striga,
„Poate-c'a perit Gruia;
„Ioviță nepotul meu,
„Du-te după vărul tău,

„De-l caută, de-l găsește,
„Cu el tu 'mi-te vorbește,
„Cine țipa, chiotese,
„Cu cela tu socotesce!
Ioviță când aușia,
Așa rēu că îi părea,
Fără vee că pleca,
Tot mergea, cât el mergea
Pân' cu Turcul se 'ntălnia,
Bună calea că îi da
Și așa lui îi vorbia:
„Bată-'mi-te Dumneșeu,
„Cum ai prins pe vărul meu,
„Și că bine l-aj legat,
„Ca p'un mare blăstemat;
„Dar' vino să ne lovim,
„Noi doi să ne biruim.”
Dar' Turcu-i ca cănele,
— Scurte-i Domnul zilele, —
Nimica el nu vorbia
Pân' de el s'apropia,
Mâna la brâu își punea,
Buzduganul își trăgea,
Odată îl răsucia,
Ochii Ioviții fura —
Și unde Doamne că da,
Dela vale de buric,
Unde-i moartea de voinic.
Ioviță se potenia,
Curea Turcul îl lega,
Dinapoi că 'mi-i lua,
Dinapoi
Ca pe doi boi. —
Turcul earăși se punea
Și mai tare că țipa,
Ear' Novac când aușia,
Inima i-se rupea,
Par'că cineva-i spunea
C'a perit și Iovița.

„Săracă lume, Novace,
„Cum o să rămâi, sărace,
„Doi ficiori tu ai avut,
„P'amândoi că i-ai perdut,
„Singur numai ai rămas
„Să te lupți tot cu necaz,
„Singurel cu capul tău,
„Fie ce-o da D-șeu!
Așa Novac că vorbia,
Săbioara își lua,
Buzdugan la brâu punea
Și prin codru el pleca;
Cu Turcul se 'ntălnia
Și ficiorii își vedea,
Tare se mai mânia,
Cătră Turc așa striga:
— „Turcule, căne ce ești,
„Cum ai prins pe Novăcesci,
„Și că bine i-ai legat,
„Dinapoi că i-ai luat,
„Dinapoi
„Ca pe doi boi;
„Vino 'nceoace la rășboiu,
„Să ne lovim amândoi.”
Ear' Turcul când aușia,
„Dinapoi că i-ai luat,
„Deu, cam frică îi era,
„Dar' nimica nu îi dădea,
Buzduganul își trăgea
Și în Novac cu el da,
Novac în mână-l prindea,
Odată îl răsucia
Și-ndărēt în Turc el da,
Turcu-n pumni îl spriginia,
Turcul eară se punea,
Buzduganul răsucia
Și 'n Novac eară că da,
Novac în dinți îl prindea.
Dacă Turcul că vedea,
Tare se mai spăria,
Dar' făcea cum el putea,

Ochii lui Novac fura
Ș'unde Doamne că-l lovia,
Toama 'n capul pieptului
Unde-i păs bătărânu.
Novac acum jos cădea
Și din gură-asa striga:
— „Stăi, Turcule nu mai da,
„Că-'s bătărân, nu pot răbda.”
Venia Turcul și-l lega,
Dinapoi că îi lua,
Dinapoi
Ca pe trei boi.
Înapoi că se 'ntorcea,
Dar' cu cine se 'ntălnia?
Cu Bădița codrului,
Stăpânu moșilor,
Drăgălașul fetelor,
Ibovnic nevestelor
Și spaima voinicilor.
Bădița cum îi vedea,
Așa Turcului grăia:
„Turcule, căne ce ești,
„Cum ai prins pe Novăcesci,
Și că bine i-ai legat,
„Dinapoi că i-ai luat,
„Dinapoi ca pe trei boi,
„Vino 'nceoace la rășboiu,
„Să ne lovim și-amândoi.”
La rășboiu că se prindeau,
Cu sulțile 'ncepeau,
Sulțile se frângeau,
În lături le lăpădeau,
Buzduganele-și trăgeau
Și 'ncepeau de se loviau.
Făcea Turcul cum putea,
Săbioara își trăgea,
Ochii Bădiții fura,
Preste burtă îl lovia,
Mațele i-le vârsa.

REVISTA POLITICA.

Sibiul, 13 Septembrie st. v.

Cehii și Germanii din Austria.

Cestiunea unei înțelegeri între Cehii și Germanii se agitează mereu în presa din Austria. „Narodni Listy“ scrie cu această ocaziune, că ar trebui a sili pe contele Taaffe să se declare odată de ce colorit politic este. Poporul ceh, scrie numitul țiar, are dreptul să pretindă guvernului să se rostască asupra cestiunii încoronării Monarhului Austriei ca rege al Boemiei. „Politik“ din Praga țice, că partidul național a mers până acolo cu concesionile, încât fără a periclită se-și peară autoritatea și să se degradeze, nu ar pute să începă noue negocieri de împăcare. Numitul țiar nu crede dealtfel, ca în cercurile politice conducătoare din Viena să se iee în serioasă discuțiune condițiunile de împăcare scrise într'un memoriu de Cehi.

Foile germane continuă și ele a vorbi de cestiunea împăcării Germanilor din Austria cu Cehii. „Münchener Allg. Zeitung“ țice, că nu crede, ca cercurile conducătoare să permită discuțiunea asupra cestiunii regatului boem, deoarece prin aceasta ar lăsa să se înceapă o luptă politică prea mare. De aceea până acum țiarele oficioase austriace nici nu s'au rostit despre încoronare.

„Age Slave“ publică o con-vorbire a unui colaborator al ei cu un deputat din partidul tinerilor cehi, con-vorbire care, judecând după cele țise de deputatul ceh, varsă o lumină cu totul nouă asupra tendențelor acestui partid. Numitul deputat ar fi țis, că o parte din prietenii sei ar fi gata să renunțe deocamdată la unele drepturi înscrise în constituție, numai să se facă ceva mai mult pentru progresul material al Cehilor. Astfel să se realizeze mai multe reforme sociale, în care să se ocrotească muncitorii contra puterii cutropitoare a marilor proprietari și a fabricanților. Ei vor prin aceasta să ridice masa mare a poporului, cărei mai târziu, dându-i și cultura convenită, lesne se va pute realiza și regatul Boemiei.

Dispozițiunile pacinice ale Rusiei.

O scrisoare ce „Pol Korr.“ primese din Petersburg expune, că manifestarea dispozițiilor pacinice din partea Rusiei, precum e și visita marelui-principe moștenitor în Hanovera, stă în deplin acord cu adevăratele sentimente ale poporului rusesc, fără-ca din evenimentul amintit să se poată concluda la o schimbare oare-care în politica rusească. O asemenea curtoisie nu înseamnă renunțarea la vre-un interes politic, e destul, dacă din aceea primese ori-și-cine convingerea, că divergența ce există între interesele din ambele părți nu formează

nici o pedecă pentru menținerea păcii între cele două state. O asemenea aparițiune, deși în măsură mai mică, se poate observa în limbagiul, de care în timpul din urmă se folosesc țiarele rusesci și austriace în discuțiunile lor. Asta dovedește, că nici deosebirea de interese din tre Rusia și Austro-Ungaria nu trebuie să ducă inevitabil la dușmăni și că și regularea acestor divergențe se poate amăna până la un timp mai favorabil.

Alegerile parlamentare în Franția.

Din rezultatul alegerilor ce s'au sevărșit Duminecă în Franția se vede, că republica nu poate avè cuvinte, de a fi nemulțumită cu el. Șiarele franceze de toate nuanțele arată o mulțumire oare-care cu acest rezultat. Opozițiunile sperează, că minoritatea va dispune în noua cameră de 225 voturi, precând foile ministeriale nu le dau mai mult de 200 voturi. Foile republicane declară chiar că sânt mulțumite cu rezultatul alegerilor, deoarece boulangistii nu și-au ajuns scopul, de a face o cameră cu majoritate boulangistă și monarchistă și de a răsturna chiar și pe Carnot. Foile boulangiste și monarchiste scriu, că rezultatul alegerilor le face o impresiune excelentă.

Cu un cuvânt, lucrurile au reușit bine. Toți sânt mulțumiți, și republicanii, ceea-ce lucrul de căpetenie, încă ar rămas în majoritate destul de mare.

Rusia și Franția.

Sub acest titlu publică „Neue Fr. Presse“ un articol, din care extragem următoarele pasaje privitoare la probabilitatea unei alianțe între Rusia și Franția.

În locul vechii hidre a pășit în timpul din urmă alianța ruso-franceză. Nimeni nu crede cum se cade în existența ei, dar în treaga lume vorbesce despre ea, ea formează obiectul numeroaselor aprețieri publicitice și s'a stabilit în repertoarul celor mai multe țiare. Strict luat, lucrul e de tot țiresc. Germania, Austria și Italia au încheiat o alianță, care, ce e drept, nu urmărește intențiuni răboinice, dar stă foarte mult în calea altor planuri de răboiu și, prelângă tot coloritul pacinic al scopurilor ei, arată tot atât de lămurit spre Rusia și Franția, ca și magnetul spre Nord. Cine s'ar mai pute acum mira, că cei din Paris și din Petersburg au căpătat pofta, de a crea un contrafond, mai ales după-ce în amândouă capitalele există multă invidie și gelosie față cu Germania.

Deocamdată nu există nici o alianță ruso-franceză, dar opintirile de a o crea se observă destul de bine și la Newa și la Seine. Cu mai multă vioiciune ies la iveală în Paris. Acolo la dorința, de a se pute revanșa pentru 1870/71, se mai alătură și sentimentul izolării, în care a ajuns Franția. Ea ar voi să abă un prieten, un aliat, și nefind altul

indemână, se aruncă în gâtul Rusiei și o omoară cu dragostea.

Până de curând această dragoste nu a prea fost răsplătită și era un fel de surprindere, când „Le Nord“ a adus Sâmbăta trecut un articol, care pledează cu o anumită căldură pentru apropierea Rusiei de Franția. În acest articol a fost în special surprințătoare declarațiunea, că forma de guvernare nu formează nici o pedecă pentru prietenie. Aceasta a fost un semn lămurit, care a produs mare bucurie în Paris și vii aprobări în Rusia. Un întreg șir de foi rusesci felicitară pe „Le Nord“ pentru ideile ce le-a emis și anunțară cu fanfară apropiata încheiere a unei alianțe ruso-franceze.

Cu toate aceste alianțe ruso-franceze încă nu s'a născut și nici generalul Wannowsky încă nu a croit în Vichy planul campaniei comune în contra Germaniei. Dacă ar merge după voința partidului panslavist, lucrul era deja gata; în Rusia însă hotărăse țarul Alexandru al III-lea, în contrast cu tatăl seu, nu e inclinat spre Germania, și iubirii lui de pace nu și-am prea atribui prea mare importanță. Dar până acum nu și-a arătat pofta, de a încheia o alianță cu Franția. Cum se și ție priească stăpânitorului atotputernic o legătură cu republica? Când se gândește la nihilisti lui de acasă, care fără excepțiune sânt republicani, trebuie să și-se facă lehamite voină să se apropie de o confesiune politică, pe care numai în degenerațiunea ei o cunoaște. Motivele politice ar fi poate destul de puternice, de a învinge antipatia autocratului față cu republica: ele duc însă la întrebarea, dacă preste tot se poate încheia o alianță cu un stat, în care guvernul se schimbă în tot a doua lună și nu stă nici-odată pe picioare sigure? Aversiunea cătră forma de stat republicană țiar mai trece în sfârșit țarului; în grijirile față cu raporturile nesigure ale Franției nu le poate suprima nici el, nici sfetnicii sei . . .

Nu vom să căutăm a ghici ceea-ce va aduce viitorul. Pentru imediatul prezent alianța ruso-franceză ni-se pare tot atât de puțin esențială, ca și cea hidră misterioasă, care umblă prin capetele multor marinari drept un urmaș al șerpului Midgar. E un lucru foarte neprobabil, de a admite, ca țarul să se fi demis la alianță cu o țeară, despre care nu se știe, că la anul ce formă de guvernare va avè. Dacă cei din Petersburg preste tot nutrese intenția, de a intra cu Franția într'un raport mai intim, înainte de a lua vre-o hotărâre, vor aștepta la toată întâmplarea rezultatul alegerilor și schimbările ce probabil se vor face în urma acelorora. Se poate ca din partea Rusiei să se privească cu o așteptare încordată asupra votării cetățenilor francezi; dar că țarul să fi luat o hotărâre mai înainte și pe nesigur, nu o credem cu atât mai puțin, cu cât și „Le Nord“ în același articol, care a pricinuit atâtă bucurie prietenilor rusesci ai Franției și înșiși Francezilor, accentuează mâna liberă a Rusiei.

Alianța ruso-franceză va sosi ea poate, și sântem convinși, că țiaua, în care va fi încheiată, va aduce grozavă pa-

coste și nefericire preste Europa. Momentan nu avem de ce să ne facem gânduri din cauza ei, cu atât mai puțin, cu cât Rușii scot la iveală cu o intențiune vedită punctul de vedere al plăcerii propriie, al indiferentismului față cu ori-ce legătură externă și se par a fi pe deplin mulțumiți cu unicul lor prieten din munții negri.

Dacă această superbă retragere spre ei înșiși e de tot veritabilă și onestă, e, se înțelege, o întrebare, și după vre-o câteva săptămâni după alegerile franceze se va lămuri lucrul mai bine și în aceasta privință. Și aceasta lămurire o va da împregiurarea, dacă marele principe moștenitor merge ori nu la Paris.

Renunță tinerul prinț la cercetarea expoziției universale, atunci toată vorba ce s'a făcut despre alianța ruso-franceză a mers în vânt; pleacă însă la Paris, asta va fi apoi un semn, că dușmanii Germaniei și ai alianței întreite încep a se înțelege. O alianță formală n'are în sfârșit să se încheie între ei; dar visita marelui-principe moștenitor în Paris nu ar fi nici un simptom îmbucurător și promițător de pace.

CRONICĂ.

Din cauza sfintei sărbători de mână numărul proximal „Tribunei“ va apăre numai Vineri seara.

Principesa de Coroană veduva Stefania a sosit în 22 l. c. în München, ca să preteacă vre-o câteva țile la cumnata ei principesa Gisela.

Cardinalul-metropolit Ludovic Haynald își va sărba în 15 Octomvrie a. c. iubileul de 50 ani ai preției sale.

Un dar al Archiducelui Iosif. Șilele aceste Archiducele Iosif a trimis ca dar măiestrului capelei militare din Oradea-mare un bêt de tact. Darul ția făcut Archiducele în semn de mulțumită, pentru-că amintitul măiestru de capelă a instrumentat două compozițiuni musicale ale Archiducelui Maria Dorotea și Margareta. Bêtul e ornăt cu argint și aur.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Adolf Kohn în „Kovács“; Adolf Müller în „Molnár“; veduva lui Simion Klein în „Kertész“.

Necrolog. Primim următorul anunț: „Reuniunea română de lectură din Lugoj, pătrunsă de adâncă întristare, anunță încetarea din viață în 19 l. c., în al 71-lea an al vieții, a domnului br. Carol Bilot, doctor de medicină, proprietar mare în Zold, membru al reuniunii de lectură română din Lugoj, membru al congregațiunii comitatense în comitatul Caraș-Severin etc., care, Francez de nascere, trăind în mijlocul poporului român, a luptat întreaga sa viață pentru promovarea intereselor culturale, economice și naționale ale Românilor. Durerea pierderii o simțese tot Românul și memoria lui va trăi până va fi suflet de Român! Fie-ți țerina ușoară!“

Di Tisza eară va vorbi. Se știe, că domnul ministru-președinte Coloman Tisza va sosi la 2 Octomvrie n. în Oradea-mare.

Cu acest privilegiu el va ilustra situația politică generală și va vorbi despre reforma administrativă, expunând modul de procedere, pe care guvernul are de gând să-l urmeze la executarea acestei reforme. Principiile conducătoare ale reformei administrative sânt deja stabilite și formulate și au primit aprobarea ministrului-președinte încă în Ostende.

Coloman Tisza și Natalia. Cel mai nou dușman al Nataliei e Coloman Tisza; acești doi protivnici nu numai că se urăsc, dar țilele aceste deja s'au și ciocnit în capete. Anume eată cum: o depeșă din Belgrad anunță, că la Semberlin corabia „Natalia“ s'a ciocnit cu vaporul „Tisza Kálmán“. Corabia a fost puțin sdrobită; cățiva pasageri au fost ușor răniți.

O cassă wertheimiană furată. Se scrie din Timișoara, că ieri-noapte au intrat cățiva tâlhari mascați în localitățile băii de cură Marilla și au voit să spargă cassă wertheimiană, în care se aflau la vre-o 3000 fl. Neputându-o însă sparge, au scos-o afară, au pus-o pe un car și au fugit cu ea. Postăria, care durmia în chilia vecină, a auțit larma, dar de frică ea nici nu s'a mișcat din pat. După-ce s'au depărțat tâlharii, ea a dat de știre directorului băilor, care a anunțat îndată gendarmilor despre cele întâmplate. Tâlharii n'au putut fi prinși.

Îngropați în zăpadă. Vineri în 20 l. c. 7 pécurari treceau preste munții Salcova spre Reghinul-săseșec cu turma lor. Pe coama muntelui și-a apucat un viscol și și-a îngropat în zăpadă. Trei dintre pécurari au scăpat cu greu până într'un sat de la poalele muntelui; ceialalți patru nu se știe dacă mai trăesc. Din sat au plecat oameni să și caute pe munte, dar n'au găsit nici turmă, nici pécurari.

O sinucidere la Poarta-de-fer. Din Orșova se scrie, că sergentul de pionieri George Sieber, care supraveghia lucrătorii dela Poarta-de-fer, s'a sinucis alaltăieri cu o cartușe de dinamit. Duminecă seara el a primit o epistolă scrisă de mână femeiască; această epistolă el a ars-o îndată după-ce a cetit-o. Noaptea întreagă spre Luni el n'a durmit deloc, s'a tot plimbat prin cacă. Dimineața apoi s'a sinucis.

Oaspeți princiarî în Viena. Astăzi sosese în Viena regele George al Greciei împreună cu ginerile seu marelui-duce Paul de Rusia. Ambii vor logia la „Hotel Imperial“. Mână va sosi în Viena și regina Greciei, Olga.

O tragedie familiară. Profesorul Robert Sansse din Odessa' un Austriac de nascere, a fost încunoscițat țilele trecute de directorul gimnasiului, că el are să fie alungat dela gimnasiul rusesc din causă că el e German. Sansse, desperat, s'a sinucis. În urma sinuciderii lui, nevastă-sa a înebunit și a tăiat grumazii la toți trei băieții ce-i avea și în urmă ea s'a aruncat din al patrulea etagiu jos murind imediat sfărâmată pe trotoar.

Regele României. Cetim în „Democrația“: M. S. regele împreună cu A. S. R. principiele moștenitor au plecat ieri din Sinaia, mergând prin Feteci la Dunăre, ca să viziteze pozițiunea unde are să se construească podul preste Dunăre, și apoi vor merge în Dobrogea, unde vor inspecta trupele. Mercuri M. Sa se va întoarce la Galați, unde vor rămâne 24 ore să inspecteze lucrările de fortificațiune. La 15 Septemvrie regele se va

Dacă Novac îmi vedea,
Așa din gură striga:
„Bătă-mi-te Dumneșeu,
„C'ai tăiat fratele țeu“.
Și Turcul când aușia,
Capu-n pământ își punea
Și-aminte își aducea,
C'un frate cândva avea.
Până a fost el creștin
Pe frate-seu-l creșcea 'n sîn,
Dar' decând el s'a turcit,
Frate-seu 'l-a părăsit.
Apoi una lung ofta,
Cătră Novac îmi țicea:
„Aușii taic', taică Novace,
„Tu știi multe lucruri face,
„Fă un bine
„Și cu mine,
„Pe frate-meu să-l învii,
„Pe voi toți voi slobodl“.
Și Novac că se prindea,
Deloc Turcu-l deslega,
La Bădița se ducea,
Un bêt, de sânger tăia,
La mațe se slobodl
Și ncepea de le stringea,
Cam cu paie cu gunoaie,
Le băga cu tot în foale,
C'un ac de-argint le cosia,
Preste pele il lovia,
De pelea se vindeca;
Apoi prin urechi sufla,
Pe Bădița-l învia
Încât săria cât colea.
Eară Turcul se punea,
Deloc il îmbrățoșă
Și ncepea a-l săruta
Și cu ochii lăcrima.
Dar' Bădița nu scia,
De ce Turcu-l săruta,
Pân' ce Novac nu-i spunea.

Apoi Turcul se ducea,
Pe cei doi îi slobodl,
Frați toți cinci ei se făceau
Și 'napoi că se 'ntorceau,
La cerdac ei ajungeau,
Mare gostie făceau.
Se gostiau, tot se gostiau,
Vin cam prea mult ei toți beau
Până bine se 'mbétau.
Când erau în veselie
Și-n nebuna de beție,
Începeau,
Se lăudau,
Care cine ce sciau.
Se lăuda Turcul că scie
Să 'nșele cu viclenie,
Ear' Bădița se lăuda,
Ca-i vânător numai 'șă!
Ioviță se lăuda,
Că scie bine-a lupta,
Gruia ear' nu se lăsa,
Ci și el 'mi-se lăuda,
Că scie bine-a tăia.
Novac cât de bêtărăn era,
O să se laude cu ceva,
Și țise că scie bine
Să strige ca altul nime,
De răsună vâile,
Se cutremur pterile,
Se spăimântă jiviniile
Și s'omoară oamenii. —
Dacă Turcul aușia,
Cătră Novac el țicea:
„Ean strigă dară odată,
„Să vèd, că mor eu îndată,
„Că de vieață-mi s'a urit,
„Decând eu m'am păgănit“.
Dar' Novac apoi țicea:
„Ba eu țeu nu voi striga,
„Că de pe scaun jos te-i da,
„Mort la pământ vei cădă“.

Turcul 'mi-se cam rēstia
Și Novac atunci țicea:
„Las' să meargă astia-afară,
„Că vieața nu li povară,
„Dacă vrei tu ce să mori,
„Să nu moară și asti-ficiori“.
Cei trei afar' au ieșit,
Ear' Novac așa a grăit:
„Bagă seamă c'oi striga
„Și tu mort vei rămânè!“
Turcul din nou îl ruga
Și Novac se opintia
Și începea a striga,
Turcul de pe scaun se da,
Mort la pământ el cădea.
Când cei trei ficiori s'au 'ntors,
Pe Turcu lung 'l-au aflat jos
Și pe Novac mănios,
C'a strigat și-a omorît
Pe fratele lor turcit,
Apoi ei toți 'l-au jelit,
C'a fost voinic și-a perit!
Dar' nu vè stricați voea bună,
Pentru această minciună,
O minciună lăutărească
De-o 'ntemplantă novăcească.
Coștei, în 1 Septemvrie v. 1889.
Comunicată de V. Micu.
Avram Corcea.

Acrobata.

De Iosif Montet.
Tinerul se sculă repede de pe covorul unde ingenunchiase.
— Ai grije, Doro, strigă el. Tu știi cât te iubesc de mult . . . Nu mă scoate din fire!
Tineră femeie, așezată în sofa, făcū din umeri.

— Acuși amenințări? Numai aceste mai lipsiau!
Și cu ce drept?
— Cu dreptul ce 'mi-l-ai dat, lăsându-mă să cred timp de o jumătate de an că mă iubesci.
— Ei, și dacă te-am lăsat să crești, nă-tărăule, sigur pentru aceea, fiindcă era adevărat!
— Și acum nu e mai mult adevărat, așa e? — țise tinerul stringend din dinți.
— Trebuie să cred . . . Uite, să ne înțelegem, Mariu, vrei? Dar' să ne înțelegem ca prieteni, odată pentru totdeauna? Aceasta va fi mai bine pentru amândoi. Tu vorbești de drepturi? Eu nu țiam dat nici unul, afară de acela, ca să mă iubesci până atunci, până când 'mi-a plăcè să te sufer. Așa face toată lumea, da, iubite. Din hasard ne-am întâlnit în același circ, la Viena; eu jucătoare pe fune și tu clown . . .
Aceasta e o întâmplare ca și altele. Putea să nu se întâmple. S'a întâmplat, bine. Ațlă că ești băiat frumos, îmi plăci; earăși bine. Și-o spun; da, poate-că e prostie. Dar' la urmă prostia a fost făcută. Tu te-ai folosit de aceste țese luni de țile. Ce mai vrei? . . . Să mai meargă tot așa, și totdeauna, și toată vieața? Oh, nu, ce se potrivește! Eată-ne la Paris, earăși în același circ, pentru-că fatalitatea a voit ca același recursor să ne angajeze împreună. Aceasta însă nu este motiv ca să rămânem legați unul de altul ca doi osândiți. Eu m'am săturat de lanț! Cel puțin dacă ar fi de aur, m'aș scoti! Dar' nu este și tu o recunosci, ei? Ei bine, eu am găsit unul, tocmai de materia aceasta, și încă ușor, care am să-l port cum vreau eu, cu condițiunea să-l port caviincios. Căci tu, copilul meu, tu compromiți buna cuvință. Tu îmi stai în cale, ești genant, ești periculos chiar. Eu trebuie să-mi fac un viitor și tu n'o pricepi aceasta!

Tu rischezi de a nimici totul cu stupidele tale accese de gelosie.
Dacă e vorba să aleg între tine și între noroc, îmi vei da voe totuși să nu stau la îndoaală. Tu ești destul de drăgălaș, dar' prefer o rentă de o sută de mii de franci ce 'mi-se ofere.
O prefer din toată inima. Pentru aceea earăși din toată inima îți declar: Toate s'au sfârșit între noi, toate . . .
Aide să dăm mâna și să nu mai vorbim despre aceasta . . . Am țis bine?
Mariu rămase în fața ei, — un flăcău frumos într'adevăr, cu umeri lați de atlet, ale cărui haine de oraș scoteau la iveală formele deodată elegante și robuste. El rămase uitându-se la ea, fără a țice nimica, fixându-o între ochi, ca-și-cum ar lupta în contra unei ispite furioase, aceea poate de a o sugruma, ceea-ce se ghicia din schinteia pupilelor lui negre . . .
— Asta-i vorba ta din urmă? țise el în urmă cu țarie.
— Cea din urmă.
— Doro, te rog!
Ei, asta-i; doar' nu vei reîncepe, sper?
Aușii sună! . . . E contele! Pleacă pe ușa aceasta și să nu mai pui piciorul aici. — Aide acuși, nu mă înțelegi, strigă ea brutal.
Și aruncându-se asupra lui și apucându-l de umeri, îl scoase afară.
Când se închise ușa în urma lui, clown-ul se întoarce și o amenință cu pumnul.
Unsprezece oare. Circul d'Automne luccese într'o mare de lumină, un murmur de nerăbdare trece prin șirele înflorite a toalelor albe. Mânile cele mititele mânușate mototolesc nervos hârția satinată a programelor. Se așteaptă producțiunea miss Dorei.
La cincisprezece metri, numai pe o simplă sîrmă de fer, fără cumpănă? E minune

intoarce în capitală pentru o și sau două și apoi va merge la Sinaia.

Bosnia și Macedonia. Cu ocaziunea aniversării a 50-a a universității din Belgrad, rectorul Nicolaevici a pronunțat un discurs, în care a spus, că Bosnia și Macedonia vor fi înfrunțate sub coroana Sârbiei.

Pregătirile Bulgariei. Lucrările de înarmare și parafe a întăririlor dela Rusciuc, Vidin, Burgas și Șumla se fac cu mare activitate.

Wilkie Collins, creatorul romanului modern de senzație în Anglia, a murit în Londra, în etate de 65 de ani.

Vieță lungă. Jackeline Thones, o Americană, care a trăit înainte de războiul independent, a murit la Murphi, în vîrstă de 141 de ani.

VARIETĂȚI.

(Criminalitatea în Germania) Datele statistice ale criminalității în Germania pentru anul 1887 confirmă din nou un fapt ce fusese pus în evidență de statisticele precedente.

„Semaine Medicale” observă, că primul punct pare-că rezultă din îmbunătățirea condițiilor sociale ale claselor sărmene.

Între timp, atențatele contra persoanelor sînt mai cu seamă frecvente în districtele bavareze și ale vechei Prusie.

(Case de zahăr.) Unde se vor opri inventarii? Bogatul american Nicolae Speckels, din Washington, cele mai mare fabricant de zahăr din Statele-Unite.

Domnul Speckels ar fi găsit un mijloc, de a face zahărul mai tare și mai alb decît cea mai bună marmoră: rezistența zahărului comprimat contra influențelor aerului.

(Cum se învață băieții mincinoși.) În familie, bărbatul: — Băiatul acesta o să se învețe mincinos.

— E vina ta, dragă — îi răspunde nevasta, — lași prin casă în toate părțile manifestele tale electorale; aceasta îl învață să mințască!

— Și încă fără mrege! — Asta țeu că e nebunie. De ce fără mrege?

— Din contră, pentru a produce emoțiune, dragă. Nu e primejdie, nu e nici emoțiune. Ce mai treabă mare, cu mrege!

— Da, dar mie mi-e frică... De cumva ar căde.

— Miss Dora nu cade. Toată vara trecută la Viena a făcut aceeași producțiune. În Paris o face de o lună. Când o vezi chiar și ideea primejdiei dispere, atât se pare de îndemănatecă. Ai să o vezi îndată. E admirabilă. Uite, eată-o!

În mijlocul arenei miss Dora apare cu o săritură ușoară și sprintenă ca o pasăre, corpul seu svelț și vigoros, strîns înfășurat în mătășă trandafirie.

Eată-o pe sirna ei chiar la capăt, talia sa încovoată proptită de răzămătoare formată de o duplă coardă, care termină aparatul.

Încă o secundă și a plecat. (Va urma.)

Din public.*)

Avis

Cu privire la festivitățile ce se vor aranja la 17/29 și 18/30 Septembrie 1889, cu ocaziunea tinerii adunării generale a societății pentru crearea fondului de teatru român.

I. Concert și teatru ce se va aranja la 17/29 Septembrie 1889 în hotelul „Lichtneckert” în favorul societății pentru crearea fondului de teatru român.

II. Ruga dela Chiseteu, comedia populară într'un act, de Iosif Vulcan, jucată de membrii corului vocal din Chiseteu.

III. Coriolan, poezie de Grozescu ilustrată cu un tablou ce reprezintă scena principală și declamată de David Terfaloga.

IV. Petrecere cu joc ce se va aranja luni în 18/30 Septembrie 1889 tot în hotelul „Lichtneckert”.

V. Banchetul se va da în hotelul „Lichtneckert”, Duminecă în 17/29 Septembrie 1889 la 2 oare după amiază.

VI. Ședințele adunării generale a societății pentru crearea fondului de teatru român se vor ține în sala cea mare a comunității de avere.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea reprezentațiunii teatrale împreunate cu joc, ce s'a arangiat la 15 August st. v. a. c. în Brad, au binevoit a contribui, fără a putea lua parte, p. on. dn: Vasile R. Dămean, dna Aurelia Dămean și dl Constantin Cothișel câte 1 fl. v. a., dl I. Comșa 50 cr.

Intratele au fost . 83 fl. 55 cr. Erogatele au fost . 65 „ 75 „ Venitul neto . 17 fl. 80 cr.

La a doua reprezentațiune împreună cu joc, — arangiată la 27 August st. v. a. c. în cerc mai restrîns:

Venitele au fost . 40 fl. 25 cr. Ieșitele au fost . 39 „ 75 „ Venitul curat . — fl. 50 cr.

Preste tot venitul a fost de 18 fl. 30 cruceri. Această sumă s'a predat universitarilor lipsiți de mijloace pecuniare, dlor: Ioan Radu, stud. în filosofie, și Nicolau Vraciu, medicinist, conform scopului, pentru care s'au arangiat reprezentațiunile.

În numele societății diletante viu a exprima cea mai profundă mulțumită celor ce au participat la reprezentațiune, în genere binevoitorilor contribuenți.

Brad, la 10 Septembrie v. 1889. Ioan German, cassar.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Berlin, 24 Septembrie n. Sosirea Țarului în Berlin s'a amînat din nou pe 11 Octombrie.

Paris, 24 Septembrie n. Guvernul își face socoteala astfel: În cameră vor fi 369 republicani și 201 opoziționali (boulangisti și monarchisti).

Presă din Alsația și Lorena țice, că republica nu a raportat nici o victorie, ci a înlăturat numai un pericol foarte amenințator.

Roma, 24 Septembrie n. Italia a comandat la Krupp șese turnuri cuirasate pentru întărirea Alpilor.

Bibliografie.

A apărut: Curs practic de economie, cuprinzînd noțiuni despre grădinarit, economia câmpului, vîierit, cultura pădurilor, crescerea vitelor, stupărit și crescerea vermilor de mătășă.

„Foaia Diecesană”. Organ al eparhiei gr.-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată în săptămână: Dumineca. Anul IV. Nr. 36 dela 10 Septembrie. Cuprinsul: Învățămîntul teologic. — Spicuri istorice. Columna lui Traian. — Ghiocelul, lecțiune practică. — Bibliografii. — Varietăți. — Concurse.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitatiuni:

— 29 Octombrie st. n. a. c. imobilele lui Jivoico Baity, în Mocrin, decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 23 Octombrie st. n. a. c. imobilele lui Andreiu Roth decătră judecătoria cerc. din Iglău.

— 19 Octombrie st. n. a. c. imobilele lui Ignatie Kegl decătră tribunalul regesc din Oradea-mare.

— 14 Octombrie st. n. a. c. imobilele Etelei Lieber decătră judecătoria cerc. din Sân-Miclăuș-mare.

— 4 Octombrie st. n. a. c. mobilele lui Iuliu Weltkugel decătră executorul judecătoresc din Detta.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Ilie (Ioan) Berende, la tribunalul reg. din Sătmăr-Nemeti; — la rēmasul după Flara Karabás (din Bobda), la tribunalul reg. din Chichinda-mare; — la rēmasul după Sofia Zinz născută Fleischer, la tribunalul reg. din Sibiu.

Concursiuri în provincie:

— Contra Stefan Szladek în Părdány. Coners. cms. Dr. Ladislau Gedeon; massa crt. Sigismund Vadasz. Term. de ins. 30 Noemvrie; proced. de licuid. 21 Decemvrie.

— Contra Sovra Marics în Periamoș. Coners. cms. Francisc Sechorsch; massa crt. Dr. Nestor Oprean. Term. de ins. 19 Octombrie; proced. de licuid. 2 Noemvrie.

— Contra A. O. Grec în Hondol. Coners. cms. Bela Mihályi; massa crt. Alexie Olar. Term. de ins. 2 Noemvrie, proced. de licuid. 14 Noemvrie.

Posturi vacante:

— Un post de subjede la judecătoria cerc. din Aid. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de subprocure la procuratura reg. din Dej. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Loșonț. A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Trsztena. A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 25 Septembrie st. n. Sibiu: 1 39 88 41 44.

Călindarul zilei.

14/26 Septembrie.

Julian: Pîna Crucii

Gregorian: Ciprian.

Soarele: răsare 5.52, apune 5.53.

Buletin meteorologic.

Table with 4 columns: Observată, Diferența din prețină, Temperatura după Celsius, și Maximal și minimal de temperatură. Row 1: 732.0, -4.9, +12.1, +15.3+12.1, 80

Din țeară, 23 Septembrie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, and Vântul direcția și tăria. Rows include Budapest, Sătmăr, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, and Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 25 Septembrie n. Hotel „Neurhrer”. Wissauer și Detl, din Viena, Neufeld, din Budapesta, Peer, din Teschen, comercianți. Dr. Frühbek, avocat din Sebeșul-săș.

Economic.

Venitele societății de navigațiune dunărene în săptămîna dela 30 August până la 5 Septembrie au fost de 382.556 fl. contra 440.046 fl. în anul trecut.

Numire unitară pentru trenurile accelerate. Ministrul de comerț austriac a adresat tuturor căilor ferate austriace o ordinațiune cu privire la numirea unitară a trenurilor de persoane accelerate.

„Harmonia”. Societatea pe acții a fabricilor de clar și depositelor de musică „Harmonia” și-a ținut zilele aceste sub presidenția domnului Wilhelm Müller.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 10 și 11 Septembrie 1889. Cottis lui L. Dreyffus, grâu 1650 hect., 11.25 lei. Nicolopulo lui G. Mendl, grâu 4450 hect., 10.47 1/2 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 24 Septembrie Grâu hectolitru 76-82 chilo fl. 5.20 până fl. 6.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.80.

Piața din Brașov, 20 Septembrie Grâu hectolitru fl. 6.—, grâu mestecat fl. 3.70, săcăra fl. 3.80, orz fl. 3.60, ovēs fl. 3.90, cucuruzul fl. 4.—, mălaiu fl. 3.80.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 23 Septembrie n. s'a notat: unguresci bēb și grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei, tineri 7.— cr. până 48 1/2 cr., până 45.— cr., marfă țesută, grea — cr., ușori 44.— cr., până — cr., de mijloc 4.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr. până 45 1/2 cr., romănesci, de Bakony grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 47.— cr., pîră 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4/9 cumpăniți vîș gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Sept. 1889.

Table with multiple columns: Sămințe, Prețul per 100 chilogr., and various grain types like Grâu, Bănățeneș, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești and their respective values.

Bursa de Budapesta

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor, etc.

Bursa de Viena

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor, etc.

Bursa de Bucuresci.

Table with 2 columns: 22 Septembrie — 4 oare p. m., Cassa, Renta rom. per 1875 5/8%, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

Nr. 2668/1889.

[784] 1-3

Concurs.

Postul de vice-notar comunal în Seliște devenind vacant prin moarte, — pentru ocuparea acestui post împreună cu salariu anual de 400 fl. prin aceasta se deschide concurs.

Cereri de concurs instruite conform dispozițiilor legii se se aștearnă subscrierului până în **5 Noembrie a. e. st. n.**

Pretorul-suprem:

Liviu de Lemény.

Nr. 1386/1889.

[783] 2-3

Publicațiune.

Pentru construirea din nou a celor 7 trecători pe șoseaua Cașolț—Sibiu se deschide licitațiune publică pe **Duminică în 29 l. e. n. la 3 oare după amiazi.** Aceasta va avea loc în localul oficial din Cașolț, unde se pot vedea și condițiile mai de aproape.

Cașolț, la 22 Septembrie 1889.

Primăria.

Simonis m. p., Paul Klöss m. p.,
notar. primar.

Licitațiune.

Vârnițele comunei Poplaca se vor exaranda pe timpul din 1-a Ianuarie 1890 până în 31 Decembrie 1892 prin licitațiune publică, **Duminică în 6 Octombrie 1889 la 2 oare p. m.** în cancelaria comunei Poplaca.

Prețul strigării este pentru:

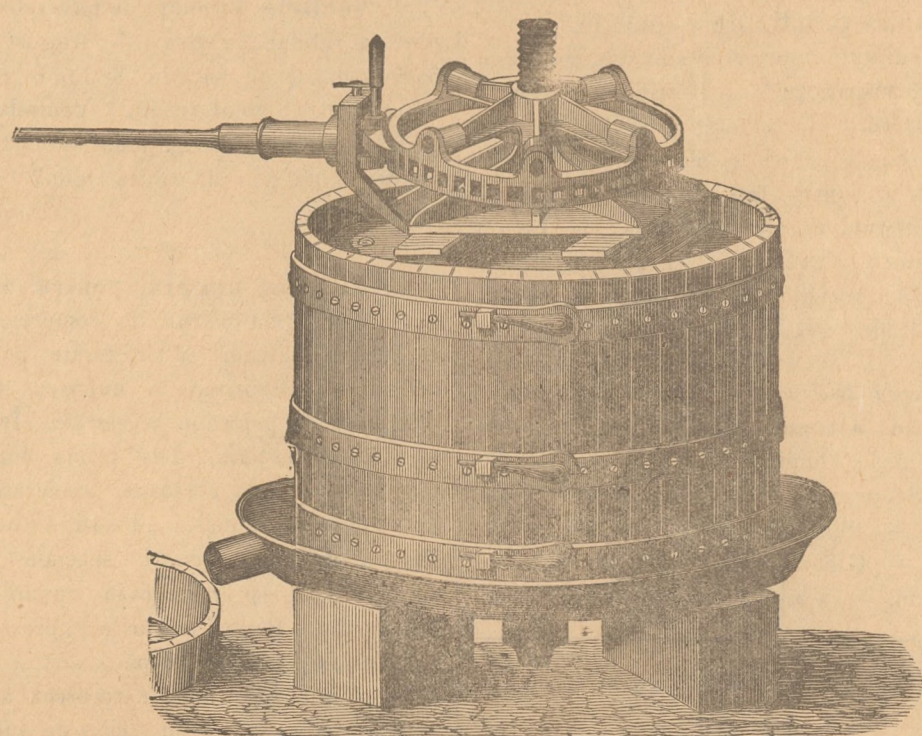
- I. Cuptorul de var „cel mic“ 172 fl.;
- II. Cuptorul de var „cel din jos“ 315 fl.;
- III. Cuptorul de var „al doilea“ 322 fl.;
- IV. Cuptorul de var „Huruba“ 375 fl.

Ear' vadiul e 10% din prețul strigării pentru fiecare cuptor separat. Până la deschiderea licitațiunii verbale se primesc și oferte legal instruite, însă pentru fiecare cuptor specificat.

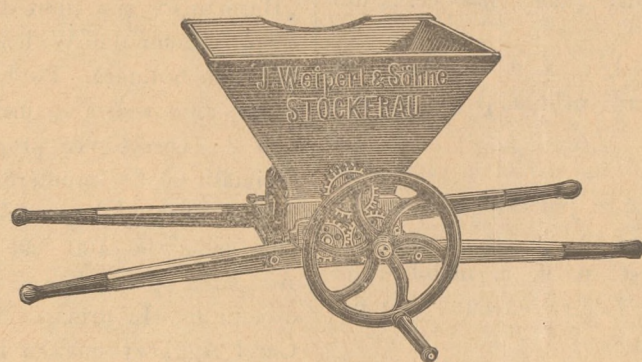
Celelalte condițiuni de licitațiune stau expuse vederii tuturor în fiecare zi până la începutul licitațiunii — în sus numita cancelarie.

Poplaca, în 18 Septembrie 1889.

[785] 2-3 **Primăria comunală.**

Teascuri de vin,

Mori de struguri

de cea mai bună construcție

cunoscută, acomodată împregiurărilor noastre,

se află în deposit la

Andrieu Rieger,

fabrică de mașini economice în Sibiu.

Deschidere de localitate.

Subscrierul am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că am luat

Restaurațiunea

din strada morii Nr. 11 (în casa lui Jauernig), care consistă din localități foarte frumoase și spațioase, și din 1 Octombrie a. e. voui da vipt bun și ieftin (dejun, prânz, cină) în și afară din casă.

Mai departe mă rog de onoratul public a fi atent la vinurile mele eminente, curate și naturale, și adevă:

Vin de masă alb, litru 30 cr. | Vin de Burgund, litru 50 cr.
" " " " 40 " | Risling " 60 "

Asigurând că-mi voui să da totdeauna silința prin un serviciu prompt, o cuchnă bună și beuturi ca să câștig favorul onoratului public, mă rog a mă cerceta cât de numeros.

Cu deosebită stimă

Fleischer, restaurator.

[782] 2-3

Acțiunile

institutelor de credit și de economii

„Albina“, „Ardeleana“, „Timișana“
și
„Victoria“

le cumpără cu prețurile cele mai bune

Dr. Emil F. Negruțiu,

medic și proprietar

în Gherla — Szamos-Ujvár.

[777] 3-5

Piesele musicale de joc pentru pianoforte, pretutindenea predilectele, care se expediază prin rambursă postală (Nachnahme) dela

librăria lui Polátsek din Timișoara

- Ivanovici, „Doloroso“, vals fl. 1.— cr.
- „ „ Valse russe“ „ 1.— „
- „ „ Riviera“, vals „ 1.— „
- „ „ Suspinul“, vals „ 1.— „
- „ „ La belle roumaine“, vals „ 1.— „
- „ „ Valurile Dunării“, vals „ 1.— „
- Flechtenmacher, „La noi acasă“, cuadr. rom. „ 1.— „
- Millöcker, „Neckarstrand“, vals „ 1.— „
- Rosenzweig, „Ob ich dich liebe“, vals „ 1.— „
- „ „ Der erste Kuss“, vals „ 1.— „
- „ „ Er liebt mich“, vals „ 1.— „
- Millöcker, „Laura“, vals „ 1.— „
- „ „ Traum“, vals „ 1.— „
- „ „ Carlotta“, vals „ 1.— „
- Dellinger, „Maritana“, vals „ 1.— „
- Ziehrer, „Wiener Madeln“, vals „ 1.— „
- „ „ Gigerl“, marș „ —.72 „
- Sandurow „Schumi Maritza“, marș „ —.72 „
- Szentirmay „Is, is, is“, csárdás „ 1.20 „

Trimitându-se prețul înainte, expedarea se face franco. Toate cărțile și musicalile, apărute ori-și-unde, se pot comanda prin noi.

La comande de preste 15 fl. acordăm un rabatt de 20%.

[763] 6-10

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- 4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- 16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 19. Cenușoțca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- 21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- 29. Sgârcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- 31. Nuscicu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- 38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- 43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- 44. Rusalin pēcurarul. Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- 45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.